

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3130/05
21.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Јованке Кажић, Браниславе Апостоловић, Миломира Николића и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца мал. ММ и АА, законског заступника мајка првотужиоца, обоје из __, против туженог ББ, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради утврђивања очинства, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж.1767/05 од 22.9.2005. године, у седници одржаној 21.12.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Окружног суда у Нишу Гж.1767/05 од 22.9.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Алексинцу П.48/05 од 15.3.2005. године ставом првим изреке утврђено је да је тужени природни отац мал. тужиоца ММ, рођеног __. године у __ од мајке АА. Ставом другим изреке обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. ММ плаћа месечно износ од 11% од минималне зараде у Републици Србији почев од 21.1.2005. године па надаље, док за то постоје законски услови и то тако што ће доспеле рате уплатити одједном у року од 15 дана, а будуће до 5-ог у месецу за текући месец, док је за већи проценат од досуђеног а до тражених 15% тужбени захтев одбијен. Истим ставом одлучено је да се на основу наведене пресуде по правноснажности исте у матичним књигама рођених за мал. ММ који се води за матично подручје __ под текућим бројем __ за 19__ . годину у рубрици "отац" унесу подаци за туженог. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима на име парничних трошкова исплати износ од 56.155,00 динара.

Одлучујући о жалби туженог Окружни суд у Нишу је пресудом Гж.1767/05 од 22.9.2005. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.386. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија туженог неоснована.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.354. ст.2. тач.11. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У правноснажно окончаном поступку утврђено је, да су тужила и тужени имали интимне односе од августа 19__ . године када је тужила била у радном односу код туженог и да је __19__ . године рођен мал. ММ. Странке су се __20__ . године обратиле Биолошком факултету Универзитета у Београду, Центру за примену и развој ПЦР-а, ради утврђивања очинства.

На основу налаза генетичких анализа од 22.8.2003. године утврђено је да је тужени са процентом вероватноће од 99,99% природни отац малолетног ММ, чиме је очинство туженог потврђено.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилно су нижестепени судови применили материјално право Закон о браку и породичним односима ("Службени гласник СРС" бр.22/80, 11/88 и "Сл. гласник РС" бр.22/93, 25/93, 35/94, 46/95 и 29/01), који се примењује на основу чл.357. ст.2. и 3. сада важећег Породичног закона ("Службени гласник РС" бр.18/05) на однос у овом спору.

Наводи ревизије да нижестепени судови нису могли користити налаз и мишљење Биолошког факултета у Београду, и да судови нису прихватили предлог туженог да се вештачење изврши посредством судске медицине су неосновани, јер тужени ничим није довео у сумњу резултат добијене анализе Биолошког факултета, а нарочито имајући у виду да су се странке добровољно подвргле ДНК анализи на Биолошком факултету у Београду, којом је утврђено да је тужени природни отац мал. ММ.

Правилном применом одредби чл.309. – 311. Закона о браку и породичним односима РС у (важећег у време донете одлуке о тужбеном захтеву) обавезан је тужени да учествује у издржавању мал. тужиоца од 11% месечно од минималне зараде у Републици Србији почев од подношења тужбе када је истакнут захтев за издржавање, па убудуће. Висина досуђеног издржавања сразмерна је потребама мал. тужиоца

и могућностима туженог а према чињеницама утврђеним у поступку.

Са изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу чл.393. ЗПП.

Председник већа - судија

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

дм